

طرز محاسبه تغییر شکل و تنش های صفحه های گرد

نوشته:

دکتر مهندس محمد حسین کاشانی ثابت

معلم دانشکده فنی و رئیس شعبه مهندسی راه و ساختمان دانشکده صنعتی

اصطلاحات فنی

a = شعاع تا تکیه گاه

b = شعاع تا محیط یا لبه آزاد صفحه

D = صلبیت خمشی صفحه (Flexural Rigidity of slab) $= \frac{Et^3}{12(1-\nu^2)}$ که E ضریب

ارتجاعی جسم صفحه میباشد.

t = ضخامت صفحه

K = ضرایب

M_r = لنگر خمشی شعاعی در واحد طول که در صفحه قائمی که بر شعاعی میگذرد اثر میکند

M_θ = لنگر خمشی مماسی در واحد طول که در صفحه قائمی که بر مماس بر شعاعی میگذرد اثر میکند

q = بار در واحد سطح

V = نیروی برنده موازی با محور قائم در واحد طول که بر سطح عمود بر شعاع اثر میکند

w = تغییر شکل قائم سطح میانگین صفحه

ν = ضریب پواسون (Poisson's Ratio)

$$\frac{b}{a} = \beta$$

f_c^r = تاب فشاری بتن (Ultimate Compressive Strength of Concrete)

f_s = حد ترخص تنش کششی فولاد

m = $\frac{E_a}{E_b}$ که در آن E_a ضریب ارتجاعی فولاد و E_b ضریب ارتجاعی بتن میباشد

ν = تنش برنده یا تلاش برشی مجاز

$$\frac{1}{2} f_{cjk} = R$$

$z =$ نسبت فاصله (jd) منتجه نیروهای فشاری و کششی بارتفاع مفید قطعات خمشی (d)

$(A_s)_t =$ سطح فولاد کششی مماسی

$(A_s)_r =$ سطح فولاد کششی شعاعی

$\Sigma o =$ مجموع طول محیط میله های فولادی

$d =$ ارتفاع مفید قطعات خمشی

$f_c =$ حد ترخص فشاری در بالاترین تار

$k =$ نسبت فاصله میان بالاترین تار و محورخشی (kd یا kt) بارتفاع مفید (d) یا بکل ارتفاع (t)

$u =$ حد ترخص تنش چسبندگی میان فولاد و بتن

خلاصه مقاله

در این مقاله معادله با مشتق جزئی صفحه ها در دستگاه قطبی باحل آن ذکر شده. تنش ها و ولنگرهای داخلی و رابطه آنها با تغییر مکان قائم سطح میانگین صفحه داده شده. موارد استعمال آن در چهار حالت بررسی گردیده. در مثالیکه صفحه بر روی تکیه گاهی میان مرکز و محیط قرار دارد و تحت تأثیر بار هموار و یکنواخت باشد تغییر مکان ولنگرهای خمشی برای مقاطع مختلف و ترسیمه های لازم برای محاسبین داده شده است.

مقدمه

صفحه های گرد که تحت تأثیر بار هموار باشد دارای موارد استعمال متعدد میباشد؛ از آنجمله است پوشش سرچاهها و قناتها - پوشش سقف ساختمان رستورانهای بصورت (drive-in) - محاسبه دقیق مخازن آب استوانی شکل و هم چنین در مهندسی مکانیک. در این مقاله سعی شده است که مقدمات لازم بطور اختصار بیان گردد آنچنانکه مهندسین محاسب بتوانند در طرحها از آنها با اندک صرف وقت استفاده نمایند.

مورد استعمال آخرین مقاله که فایده عملی برای طراحان دارد از مقاله ای که بوسیله نویسنده و آقای پرفسور Sergeev استاد دانشگاه واشنگتن در شهر سیاتل نوشته شده و در آمریکای شمالی در فوریه سال ۱۹۶۳ بچاپ رسیده اقتباس و ترجمه گردیده است.

۱ - معادله با مشتق جزئی صفحه ها در دستگاه قطبی

معادله با مشتق جزئی صفحه ها در یک دستگاه مختصات قطبی بصورت زیر نوشته میشود [۱ و ۲]:*

$$(1) \quad \left(\frac{\partial^2}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \frac{\partial}{\partial r} + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2}{\partial \theta^2} \right) \left(\frac{\partial^2 w}{\partial r^2} + \frac{1}{r} \frac{\partial w}{\partial r} + \frac{1}{r^2} \frac{\partial^2 w}{\partial \theta^2} \right) = \frac{q}{D}$$

که در آن $q - w$ و D بشرح زیر تعریف میگردد:

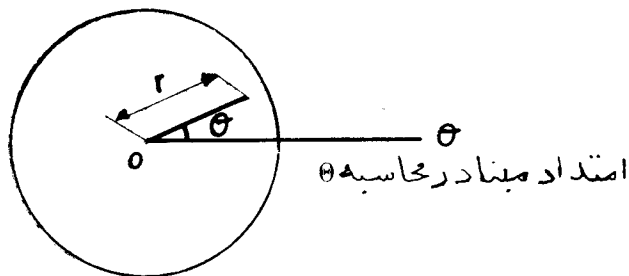
* اعدادیکه در ابروها نوشته میشود معرف نمره های مأخذ در فهرست منابع میباشد.

w تغییر شکل قائم سطح میانگین*
 q بار هموار در نقطه بمختصات r و θ (بشکل ۱ مراجعه شود)
 D برابراست با :

$$(۲) \quad D = \frac{Et^r}{12(1-\nu^2)}$$

که آنرا صلبیت خمشی نامند .

E ضریب ارتجاعی جسم صفحه - ضخامت آن و ν ضریب Poisson میباشد .

شکل ۱

بطوریکه دیده میشود معادله (۱) یک معادله مشتق جزئی غیر متجانس از رسته چهارم میباشد .
 جواب این معادله از افزودن جواب معادله متجانس آن با جواب مخصوص آن بدست سیاید .
 از آنجائیکه حل این معادله در حالت کلی با مشکلاتی همراه است ، برای سهولت از این ببعده خود
 را محدود بحالاتی میکنیم که صفحه نسبت بمحور خود قرینه میباشد .

بافرض فوق الذکر نتیجه میگردد که تغییر مکان قائم هر نقطه از صفحه منحصرأ تابع r و مستقل
 از θ میباشد . بنابراین تمام مشتقات w نسبت به θ صفر میگردد و معادله (۱) بصورت زیر نوشته میشود :

$$(۳) \quad \nabla^2 \nabla^2 w = w'''' + \frac{2}{r} w''' - \frac{w''}{r^2} + \frac{w}{r^2} = \frac{q}{D}$$

معادله (۳) یک معادله دیفرانسیل معمولی از رسته چهارم میباشد .

۲ - حل معادله دیفرانسیل صفحه‌ها

آشکار است که معادله (۳) یک معادله دیفرانسیل غیر متجانس با ضرایب متغیر میباشد . برای

حل معادله متجانس آن بکمک تغییر متغیر Cauchy - Euler بصورت :

$$(۴) \quad r = e^t$$

که در آن t یک تابع مستقل مانند r میباشد ، معادله (۳) بمعادله دیفرانسیلی با ضرایب ثابت بدل

میگردد که پس از حل آن جواب معادله متجانس چنین خواهد بود :

* - سطح میانگین آنست که ضخامت صفحه را در آن مقطع نصف میکند .

$$(5) \quad W_h = C_1 + C_2 \log nr + C_3 r^2 + C_4 r^2 \log nr$$

ضرایب C_1, C_2, C_3, C_4 ثابت‌های انتگرالیون میباشند که باید محاسبه شود.

برای پیدا کردن جواب مخصوص معادله دیفرانسیل که آنرا جواب طرف ثانی معادله فوق نیز میگویند، باید توجه داشت که شکل آن تابع q میباشند. در زیر درحالتی که q عدد ثابتی باشد آنرا حل میکنیم.

مقدار ثابت

برای تعیین جواب مخصوص در این حالت اگر آنرا بصورت:

$$W = Cr^\epsilon$$

آزمایش کنیم (زیرا که W فقط تابعی است از r و معادله معادله ایست از رسته چهارم) با توجه بآنکه:

$$W' = \epsilon Cr^{\epsilon-1} \quad W'' = \epsilon(\epsilon-1)Cr^{\epsilon-2} \quad \nabla^2 W = W'' + \frac{1}{r}W' = \epsilon(\epsilon-1)Cr^{\epsilon-2}$$

معادله (۳) نتیجتاً بصورت زیر نوشته میشود:

$$\nabla^2 \nabla^2 W = \epsilon(\epsilon-1)C = \frac{q}{D}$$

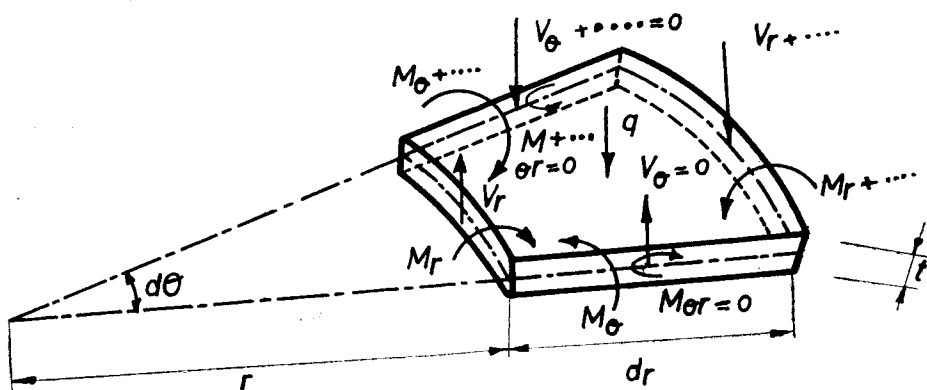
از آنجا:

$$C = \frac{q}{\epsilon(\epsilon-1)D}$$

خواهد بود و جواب عمومی معادله (۳) بصورت زیر نوشته خواهد شد:

$$(6) \quad W = C_1 + C_2 \log nr + C_3 r^2 + C_4 r^2 \log nr + \frac{qr^\epsilon}{\epsilon(\epsilon-1)D}$$

۳- تنش‌ها و لنگرهای داخلی

شکل ۲

در (شکل ۲) عنصر جزئی از صفحه که محصور بین θ و $\theta + d\theta$ و r و $r + dr$ میباشند بالنگرها

و نیروهای مختلف نموده شده است. اگر صفحه از تقارن برخوردار باشد در این صورت:

$$V_{\theta} = O = M_{\theta r}$$

برای محاسبه تلاش برنده V_r و لنگرهای خمشی M_r و M_{θ} از معادلات تعادل استفاده می‌گردد و منجر

بمعادلات ذیل خواهد شد:

$$(7) \quad -\frac{d}{dr}(V_r \cdot r) = -qr$$

$$(8) \quad \frac{d}{dr}(M_r \cdot r) - M_{\theta} = V_r \cdot r$$

اگر از معادله (8) یکبار نسبت به r مشتق گرفته و از معادله (7) استفاده گردد نتیجه میشود که:

$$(9) \quad \frac{d^2}{dr^2}(M_r \cdot r) - \frac{dM_{\theta}}{dr} = -qr$$

معادلات فوق رابطه میان تلاش برنده و لنگرها و بار هموار را بدست میدهد.

رابطه میان ε_r و ε_{θ} که انبساطهای نسبی شعاعی و مماسی میباشد، با تغییر مکان قائم چنین بیان

میشود [1 و 3]:

$$(10) \quad \varepsilon_r = -Z \frac{d^2 W}{dr^2}$$

$$(11) \quad \varepsilon_{\theta} = -Z \cdot \frac{1}{r} \cdot \frac{dW}{dr}$$

اگر σ_r و σ_{θ} تنش های شعاعی و مماسی باشد بر طبق قانون هوك [3] میتوان نوشت:

$$(12) \quad \sigma_r = \frac{E}{1-\nu^2} (\varepsilon_r + \nu \varepsilon_{\theta})$$

$$(13) \quad \sigma_{\theta} = \frac{E}{1-\nu^2} (\varepsilon_{\theta} + \nu \varepsilon_r)$$

برای تعیین رابطه میان $M_r - \sigma_r$ و $M_{\theta} - \sigma_{\theta}$ با مراجعه بشکل های (3) و (4) و لنگر نیروهای

جزئی شعاعی و مماسی dF_r و dF_{θ} میتوان چنین نوشت:

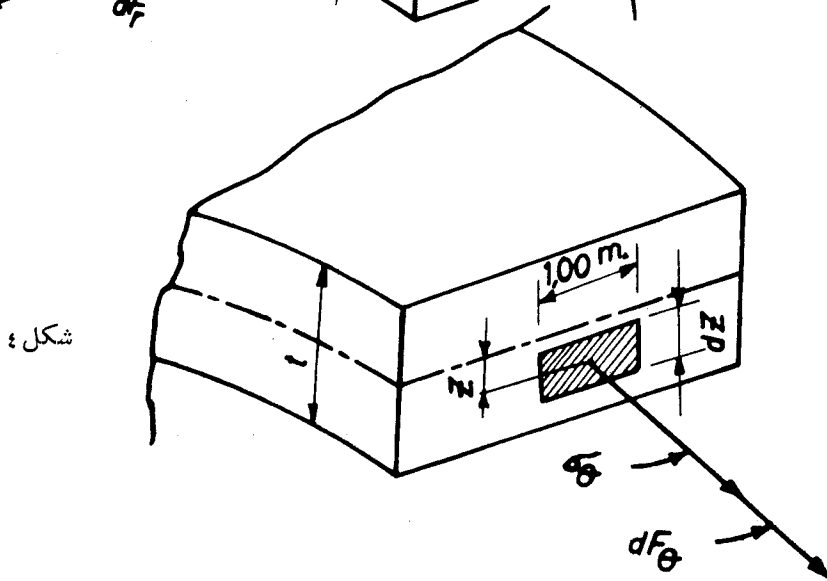
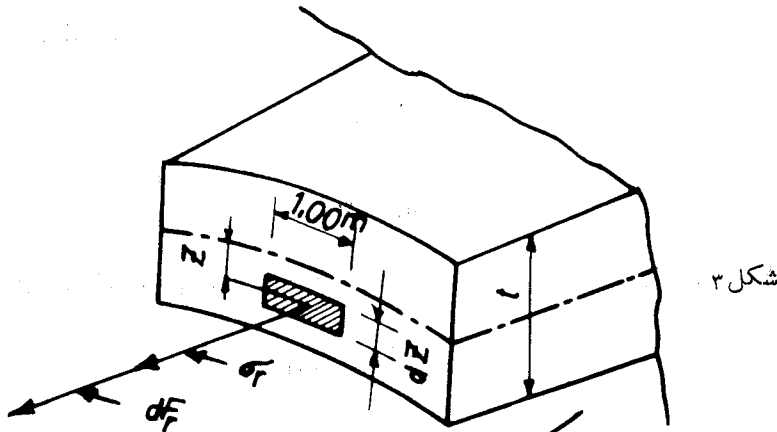
$$dF_r = \sigma_r \cdot \gamma_m \cdot dZ \quad ; \quad M_r = \int_{-t/2}^{+t/2} Z \cdot dF_r$$

$$dF_{\theta} = \sigma_{\theta} \cdot \gamma_m \cdot dZ \quad ; \quad M_{\theta} = \int_{-t/2}^{+t/2} Z \cdot dF_{\theta}$$

با استفاده از معادلات (13-11) در انتگرالهای اخیر نتیجه می‌گردد:

$$M_r = \frac{-Et^3}{12(1-\nu^2)} \left(\frac{d^2 W}{dr^2} + \frac{\nu}{r} \cdot \frac{dW}{dr} \right)$$

$$M_0 = \frac{-Et^r}{12(1-\nu^2)} \left(\frac{1}{r} \frac{dW}{dr} + \nu \frac{d^2W}{dr^2} \right)$$

پس از استعمال معادله (۲) در عبارات بالا نتیجه میگردد:

$$(۱۴) \quad M_r = -D \left(\frac{d^2W}{dr^2} + \frac{\nu}{r} \frac{dW}{dr} \right)$$

$$(۱۵) \quad M_\theta = -D \left(\frac{1}{r} \frac{dW}{dr} + \nu \frac{d^2W}{dr^2} \right)$$

ایندو معادله مقدار M_r و M_θ را بر حسب مشتقات تغییر شکل قائم صفحه بیان میکنند و تلاش برنده V_r نیز

از معادله (۸) بر حسب مشتقات W چنین محاسبه خواهد شد:

$$(۱۶) \quad V_r = -D \left(\frac{d^3W}{dr^3} + \frac{1}{r} \frac{d^2W}{dr^2} - \frac{1}{r^2} \frac{dW}{dr} \right)$$

تبصره - در محاسبات فوق الذکر فرض شده است که ضخامت صفحه ثابت و صفحه نازک، همگن

و ایزوتروپ میباشد.

۴- موارد استعمال

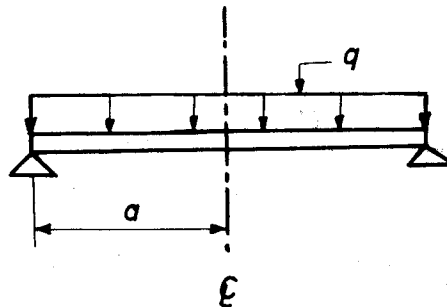
در زیر با ذکر مثالی چند موارد استعمال فرمولهای فوق الذکر را بیان میکنیم.
 ۴-۱ صفحه گردی که در امتداد محیط برتکیه سماه ساده قرار دارد - بطوریکه از معادلات بالا دیده میشود برای اینکه بتوان لنگرها - تنشها و تلاش برنده را محاسبه نمود باید قبلاً ثابت های معادله (۶) را معین کرد. برای تعیین آنها از شرایط حد باید استفاده کرد که در مورد این مثال بشرح زیر بیان میگردد:

الف - بازای $r=a$ تغییر شکل $W=0$ میباشد.

ب - بازای $r=a$ لنگر شعاعی یعنی $M_r=0$ که منجر میشود باینکه:

$$M_r = W'' + \frac{\nu}{r}W' = 0 \quad r=a \quad \text{برای}$$

ایندو شرط به تنهایی کافی برای محاسبه ثابتها نمیشود لذا از شرایط پیوستگی منحنی تغییر شکل و تنش استفاده میگردد. برای فهم این موضوع کافی است توجه شود که مرکز هر صفحه نقطه مخصوص (Singular Point) آن را تشکیل میدهد، بدین معنی که در معادله (۶) و هم چنین عبارات (۱۴ و ۱۵) بازای $r=0$ مقادیر M_0 و $M_r - W$ دچار ابهام خواهد بود و برای یک امر فیزیکی چنین امکان پذیر نیست لذا شرایط Regularity را چنین میتوان نوشت:

شکل ۵

ج - بازای $r=0$ $W \neq \infty$

د - بازای $r=0$ M_0 و $M_r \neq \infty$

آشکاراست در مواردیکه صفحه مدور دارای حلقه ای در وسط باشد اشکالات فوق مورد پیدان خواهد

کرد زیرا $r=0$ نقطه ای از صفحه را تشکیل نمیدهد.

پس از رعایت شرایط بالا نتیجه میگردد که:

$$C_r = 0 = C_\xi$$

یا استفاده از شرایط (الف و ب) ثابتها محاسبه شده و W بصورت زیر نوشته میگردد:

$$(17) \quad W = \frac{q}{\gamma \epsilon D} (a^r - r^r) \left(\frac{0+v}{1+v} a^r - r^r \right)$$

مقدار حداکثر W در مرکز صفحه و بازای $r=0$ میباشد و مقدار آن چنین است:

$$(18) \quad W_{\max.} = \frac{(0+v)}{\gamma \epsilon (1+v) D} q a^\epsilon$$

با رعایت عبارت (17) در معادلات (15 و 16) M_r و M_θ چنین نوشته میگردد:

$$(19) \quad M_r = \frac{q}{\gamma \epsilon} (r+v)(a^r - r^r)$$

$$(20) \quad M_\theta = \frac{q}{\gamma \epsilon} \left[a^r (r+v) - r^r (1+r v) \right]$$

لنگر خمشی شعاعی و مماسی حداکثر در مرکز صفحه واقع میشود و مقدار آن برابریست با:

$$M_r = M_\theta = \frac{r+v}{\gamma \epsilon} q a^r$$

و تنش ماکزیم ناشی از آنها عبارتست از:

$$(21) \quad (\sigma_r)_{\max} = (\sigma_\theta)_{\max} = \frac{\gamma M_r (= M_\theta)_{\max}}{t^2} = \frac{r(r+v)}{\gamma \epsilon t^2} q a^r$$

۲-۴ صفحه گردی که در طول محیط گیر دار میباشد - با استفاده از آنچه که در مثال پیشین ذکر شد

W را بصورت زیر میتوان نوشت:

$$(22) \quad W = C_1 + C_2 r^r + \frac{q r^\epsilon}{\gamma \epsilon D}$$

شرایط حد را بشرح زیر میتوان بیان کرد:

الف - بازای $r=a$ زاویه سطح تغییر شکل یافته در امتداد شعاع باید صفر باشد.

ب - در لبه صفحه (بازای $r=a$) تغییر مکان قائم W صفر میباشد.

با استفاده از این شرایط مقدار C_1 و C_2 بشرح زیر خواهد بود:

$$C_1 = \frac{q a^\epsilon}{\gamma \epsilon D} \quad ; \quad C_2 = - \frac{q a^r}{r^2 D}$$

عبارت W با گزاردن مقادیر C_1 و C_2 در معادله (22) بصورت زیر نوشته میشود:

$$(23) \quad W = \frac{q(a^r - r^r)^2}{\gamma \epsilon D}$$

حداکثر W در مرکز صفحه و بازای $r=0$ میباشد که مقدار آن چنین است:

$$(24) \quad W_{\max} = \frac{q a^\epsilon}{\gamma \epsilon D}$$

عبارات M_0 و M_r شرح زیر خواهد بود:

$$(20) \quad M_r = \frac{q}{16} [a^2(1+v) - r^2(3+v)]$$

$$(26) \quad M_0 = \frac{q}{16} [a^2(1+v) - r^2(1+3v)]$$

لنگر منفی تکیه گاه با گزاردن $r=a$ در معادلات بالا بدست میآید:

$$(27 \text{ الف و ب}) \quad (M_r)_{r=a} = -\frac{qa^2}{8} \quad ; \quad (M_0)_{r=a} = -\frac{vqa^2}{8}$$

در مرکز صفحه که $r=0$ است M_0 و M_r چنین نوشته میگردد:

$$(28) \quad (M_r)_{r=0} = (M_0)_{r=0} = \frac{qa^2}{16} (1+v)$$

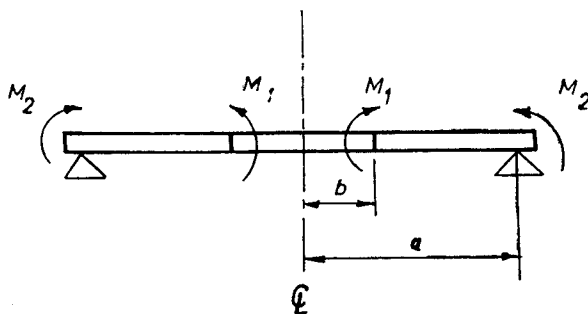
با مقایسه مقادیر (27 الف) و (28) دیده میشود که تنش ماکزیمم در لبه صفحه واقع میگردد و مقدار آن چنین است:

$$(\sigma_r)_{\max} = \frac{1}{t^2} M_r = \frac{3qa^2}{4t^2}$$

اگر در معادلات (18 و 24) بجای $v=0.3$ گزارده شود مقدار W_{\max} در حالت اول چهار برابر تغییر مکان ماکزیمم صفحه در حالت دوم میباشد.

3-4 صفحه گرد با سوراخی در وسط که در طول محیط بر تکیه گاه ساده تکیه داشته و در هر دو لبه

تحت تأثیر لنگر است. در این مثال فرض میشود که لنگرهای مؤثر بر لبه های داخلی و خارجی صفحه بترتیب M_1 و M_2 باشد.

شکل ۶

چون در این حال نیروی قائم خارجی وجود ندارد معادله (1) متجانس بوده و بصورت زیر نوشته میشود:

$$\frac{d}{dr} \left[\frac{1}{r} \frac{d}{dr} \left(r \frac{dW}{dr} \right) \right] = 0$$

پس از دو بار تابع اولیه گرفتن این معادله نسبت به r میتوان چنین نتیجه گرفت:

$$\frac{dW}{dr} = \frac{C_1}{r} + \frac{C_2}{r}$$

و با تابع اولیه گرفتن دوباره خواهیم داشت:

$$(29) \quad W = \frac{C_1}{\xi} r^2 + C_2 \log_n a^r + C_3$$

در این معادله سه ثابت انتگراسیون وجود دارد که برای تعیین آنها از شرایط حد زیر استفاده می‌گردد:

$$\text{الف - بازای } r=a \quad ; \quad M_r = M_r$$

$$\text{ب - بازای } r=b \quad ; \quad M_r = M_1$$

$$\text{ج - بازای } r=a \quad ; \quad W=0$$

پس از انجام عملیات جبری $C_1 - C_2$ و C_3 بشرح زیرین نوشته میشود:

$$C_1 = \frac{r(b^2 M_1 - a^2 M_r)}{D(1+v)(a^2 - b^2)}$$

$$C_2 = \frac{a^2 b^2 (M_1 - M_r)}{D(1-v)(a^2 - b^2)}$$

$$C_3 = -C_1 \frac{a^2}{\xi} = \frac{a^2 (a^2 M_r - b^2 M_1)}{r D (1+v) (a^2 - b^2)}$$

حالت خاص - فرض میکنیم که $M_r = 0$ یعنی تکیه گاه کاملاً ساده است در اینصورت نتیجه

میشود که :

$$C_1 = \frac{r b^2 M_1}{D(1+v)(a^2 - b^2)}$$

$$C_2 = \frac{a^2 b^2 M_1}{D(1-v)(a^2 - b^2)}$$

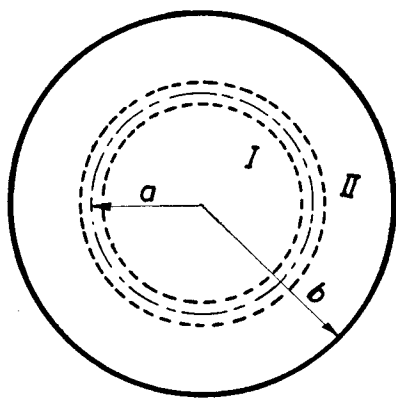
$$C_3 = \frac{-a^2 b^2 M_1}{r D (1+v) (a^2 - b^2)}$$

با رعایت مقادیر ضرایب در معادله (29) W بصورت زیر نوشته میگردد:

$$(30) \quad W = -\frac{b^2 M_1}{r D (1+v) (a^2 - b^2)} (a^2 - r^2) + \frac{a^2 b^2 M_1}{D (1-v) (a^2 - b^2)} \log_n a^r$$

۴-۴ صفحه گردی که روی تکیه گاه پیوسته ای میان مرکز و محیط قرار دارد - در این مثال با فرض

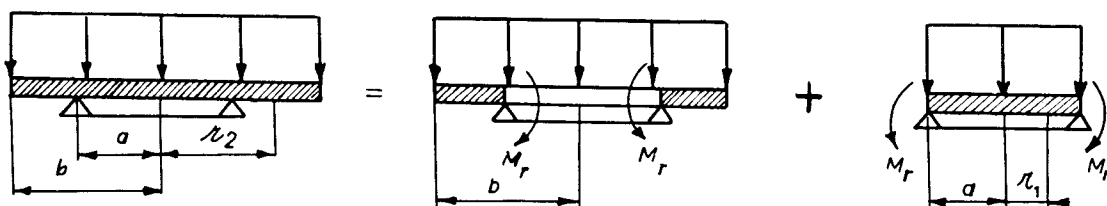
میشود که صفحه تحت تأثیر بار هموار q و بر روی تکیه گاه پیوسته ای میان مرکز و لبه صفحه قرار دارد. این مسئله بتفصیل از طرف آقای پروفیسور Sergeev و اینجاناب حل گردیده که در مجله *ACI در آمریکای شمالی منتشر گردیده است [۴] و آنچه در زیر آورده میشود نقل از مقاله مزبور میباشد. لازم بتوضیح است که طریقه ای که در حل معادله دیفرانسیل مسئله مزبور در مقاله بالا بکار برده شده با آنچه که در این جا ذکر

شکل ۷

گردید قدری متفاوت می باشد بدین معنی که در آنجا تابعی بنام Φ که تابع شیب نامیده گردید تعریف شد و معادله دیفرانسیلی بر حسب Φ بدست آمد که طرز حل آن نیز ذکر گردید.

برای حل این مسئله متوجه می شویم که صفحه دارای دو قسمت متمایز I و II می باشد که در (شکل ۷) نموده شده است. اگر هر یک از دو قطعه I و II جداگانه بررسی و تأثیر پیوستگی دو قطعه منظور گردد مسئله به سهولت قابل حل می باشد (بشکل ۸ رجوع شود).

شکل ۸

قطعه I شامل مرکز دایره می باشد و همانطور که قبلاً ذکر شد در معادله (۶) ثابتهای C_1 و C_2 برای چنین حالتی برابر صفر است. باید دانست که $C_2 = 0$ نه تنها از شرط پیوستگی تنش ها نتیجه می گردد بلکه در حالت خمش متقارن مانند مثال فوق چون بازای $r=0$ ، $\frac{dW_I}{dr}$ برابر صفر است این شرط عیناً به همین نتیجه منجر می گردد و W_I بصورت زیر نوشته می شود:

$$W_I = C_1 + C_2 r^2 + \frac{q r^4}{64 C}$$

پس در عبارات W_I دو ثابت وجود دارد که باید مقدار آنها تعیین گردد. یکی از شرایط حد در این حالت اینست که بازای $r_1 = a$ ، $W_I = 0$ می باشد؛ پس شرط دیگری لازمست که بوسیله آن بتوان C_1 و C_2 را محاسبه کرد. در قطعه I بین شعاعهای $r_1 = a$ و $r_1 = 0$ هیچ شرط حد دیگری جز آنچه که فوقاً ذکر شد وجود ندارد که بموجب آن بتوان ثابتهای انتگراسیون را محاسبه کرد ولی پیوستگی میان دو قسمت I و II اطلاع لازم را در مورد رابطه دیگری میان C_1 و C_2 بدست میدهد. بدین منظور لازم است که عبارات W - M_r و M_θ برای قطعه دوم که محدود به شعاع $r_2 = a$ و $r_2 = b$ است نوشته شود. از آنجائی که مرکز دایره نقطه ای از قطعه II را تشکیل نمیدهد، بنابراین جواب کلی W_{II} بصورت زیر خواهد بود [بمعادله (۶) رجوع شود]:

$$W_{II} = F r^2 + G \log r + H r' \log r + \frac{q r^2}{64 D} + K$$

چنانچه دیده میشود در عبارت W_{II} چهار ثابت وجود دارد که برای تعیین آنها باید شرایط حد و پیوستگی را نوشت. این شرایط با آنچه که فوقاً گفته شد بصورت زیر خلاصه میگردد:

$$W_I = 0 \quad , \quad r_1 = a \quad \text{الف - بازای}$$

$$W_{II} = 0 \quad , \quad r_2 = a \quad \text{ب - بازای}$$

$$V_r = 0 \quad , \quad r = b \quad \text{ج - بازای}$$

$$\left(\frac{dW_I}{dr} \right)_{r_1=a} = \left(\frac{dW_{II}}{dr} \right)_{r_2=a} \quad \text{د -}$$

$$(M_r)_{r_1=a} = (M_r)_{r_2=a} \quad \text{ه -}$$

$$(M_r)_{r_2=b} = 0 \quad \text{و -}$$

پس از رعایت شرایط فوق و انجام عملیات جبری عبارات M_{01} ، M_{r1} ، W_I و M_{r2} - W_{II} و

M_{02} با گزاردن:

$$\beta = \frac{b}{a}$$

بصورت زیر نوشته میشود:

$$(31) \quad W_I = \frac{qb^\xi}{\Gamma \xi D} \left\{ \left[\log_n \beta + \left(\nu - \frac{\xi}{\beta^\nu} \right) \left(\frac{1-\nu}{1+\nu} \right) - \xi \right] \left(\frac{r^\nu}{b^\nu} - \frac{1}{\beta^\nu} \right) + \frac{r^\xi}{b^\xi} - \frac{1}{\beta^\xi} \right\} = \frac{qb^\xi}{\Gamma \xi D} K_w$$

$$(32) \quad M_{r1} = \frac{qb^\nu}{\Gamma \nu} \left[-\xi(1+\nu) \log_n \beta + (1+\nu) + \frac{\nu(1-\nu)}{\beta^\nu} - \frac{r^\nu}{b^\nu}(\nu + \nu) \right] = \frac{qb^\nu}{\Gamma \nu} K_r$$

$$(33) \quad M_{01} = \frac{qb^\nu}{\Gamma \nu} \left[-\xi(1+\nu) \log_n \beta + (1+\nu) + \frac{\nu(1-\nu)}{\beta^\nu} - \frac{r^\nu}{b^\nu}(1+\nu) \right] = \frac{qb^\nu}{\Gamma \nu} K_t$$

$$(34) \quad V_1 = -\frac{qb}{\nu} \left(\frac{r}{b} \right) = \frac{qb}{\nu} K_v$$

$$(35) \quad W_{II} = \frac{qb^\xi}{\Gamma \xi D} \left\{ \left(\frac{r}{b} \right)^\nu \log_n \frac{b}{r} - \frac{1}{\beta^\nu} \log_n \left(\frac{\beta^\nu r}{b} \right) + \left(\frac{r^\nu}{b^\nu} - \frac{1}{\beta^\nu} \right) \left[\left(\frac{1-\nu}{1+\nu} \right) \left(\nu - \frac{\xi}{\beta^\nu} \right) + \frac{r^\nu}{b^\nu} + \frac{1}{\beta^\nu} + \xi \right] \right\} = \frac{qb^\xi}{\Gamma \xi D} K_w$$

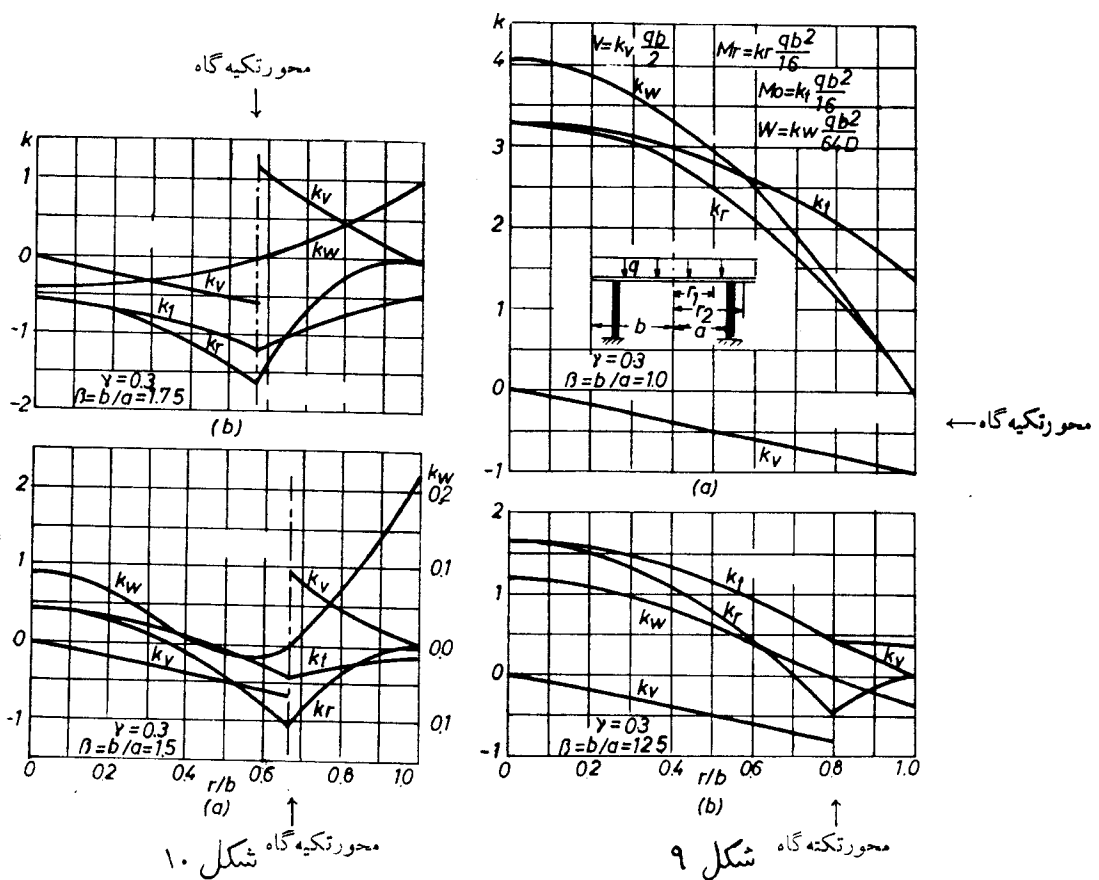
$$(36) \quad M_{r2} = \frac{qb^\nu}{\Gamma \nu} \left[-\xi(1+\nu) \log_n \frac{b}{r} - (1-\nu) \left(1 - \frac{\nu}{\beta^\nu} \right) - \frac{\nu(1-\nu)}{\beta^\nu} \frac{b^\nu}{r^\nu} - (\nu + \nu) \frac{r^\nu}{b^\nu} + \xi \right] = \frac{qb^\nu}{\Gamma \nu} K_r$$

$$(۲۷) \quad M_{\theta r} = \frac{qb^r}{16} \left[-\epsilon(1+\nu) \log_n \frac{b}{r} - (1-\nu) \left(1 - \frac{r}{\beta^r}\right) + \frac{r(1-\nu)}{\beta^r} \frac{b^r}{r^r} - (1+\nu) \frac{r^r}{b^r} + \epsilon\nu \right] = \frac{qb^r}{16} K_t$$

$$(۲۸) \quad V_r = -\frac{qb}{r} \left(\frac{r}{b} - \frac{b}{r} \right) = \frac{qb}{r} K_v$$

۵- منحنی های ضرایب $K_w - K_t - K_r - K_v$ و K_w

برای تسریع در طرح چنین صفحه هائی تغییر مکان قائم - تلاش برنده و لنگرهای خمشی برای مقادیر مختلف $\beta (= \frac{b}{a})$ و ضریب Poisson $\nu = 0,3$ محاسبه و ترسیم گردیده است [ع]؛ آنچه ناگفته این مقادیر عرضهای منحنی ها را تشکیل میدهد و طول آنها عبارت از $\frac{r}{b}$ است. در این منحنی ها نظر آن بوده است که طولها و عرضها اعداد بی بعدی مانند $K_w - K_v - K_r - K_t$ باشد بطوریکه آنها را در جمله هائی که در معادلات (۳۱-۳۸) نموده شده است باید در هر موردی ضرب کرد تا اعداد فیزیکی لازم بدست آید. مقدار β از یک تا دو تغییر داده شده است.

برای اینکه نشان دهیم چطور از منحنی های (۹-۱۱) استفاده میگردد، حالت $\beta = 1,20$ را در نظر

میگیریم (شکل ۹-ب). با تخمین بار سرده و بار زنده صفحه، بار وارد بر واحد سطح یعنی q مشخص میگردد. با شعاع معین b میتوان حداکثر $M_r - M_0 - M_t$ و V را پیدا کرد. این مقادیر چنین است:

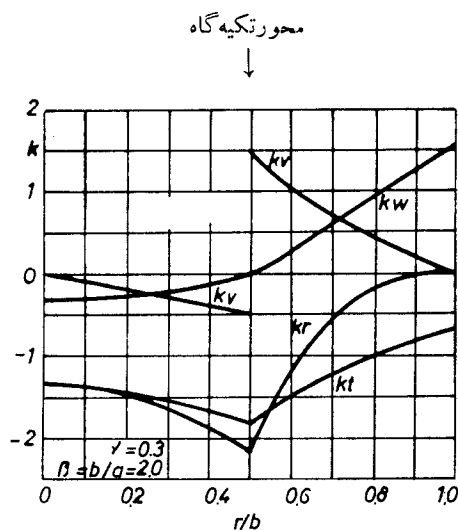
$$M_r = M_0 = \frac{qb^2}{16} (K_r = K_t = +1,60) \quad , \quad \left(\frac{r}{b} = 0\right)$$

$$M_r = \frac{qb^2}{16} (-0,5) \quad , \quad \left(\frac{r}{b} = 0,8\right)$$

$$M_0 = \frac{qb^2}{16} (0,4) \quad , \quad \left(\frac{r}{b} = 0,8\right)$$

$$V = \frac{qb}{2} (K_v = -0,8) \quad , \quad \left(\frac{r}{b} = 0,8\right)$$

$$W = \frac{qb^3}{64D} (K_w = 1,2) \quad , \quad \left(\frac{r}{b} = 0\right)$$

برای سهولت بیشتری در انجام طرحها منحنی های ضرایب بر حسب تغییرات β ترسیم گردیده و در هر یک از این منحنی ها مقدار $\frac{r}{b}$ ثابت گرفته شده و عدد آن از صفر تا یک تغییر داده شده است (شکل ۱۲-۱۵). این ضرایب را برای هر مقدار از β از روی این منحنی ها میتوان بدست آورد و الا مجبور میبودیم برای آنها یا از واسطه یابی یا از فرمولهای دراز استفاده کنیم.

بکمک ایندسته از منحنی ها برای مقادری از β جز از آنچه که در شکلهای (۹-۱۱) داده شده است میتوان منحنی هائی شبیه به منحنی های (۹-۱۱) رسم کرد.

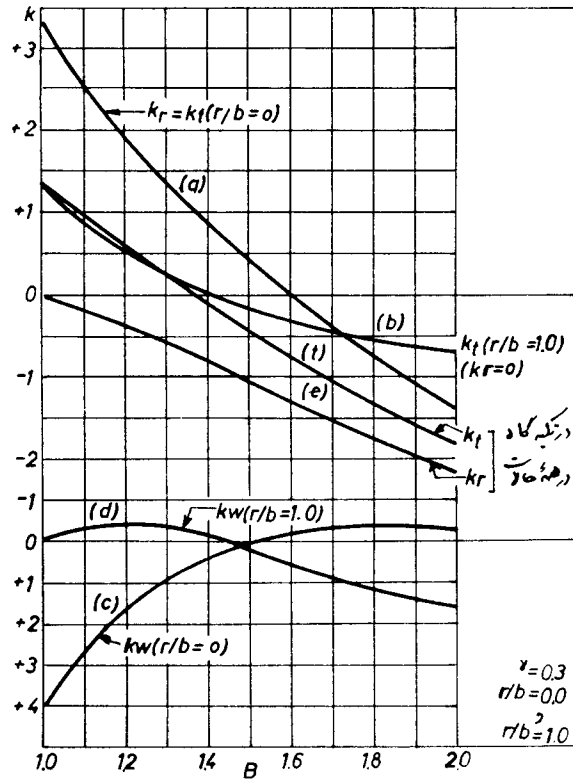
توجه خواننده باین نکته جلب میگردد که در بعضی حالات مقیاس های مختلف برای عرضها بکار رفته است و این بدان ملاحظه بود که منحنی ها را بتوان جمع و جور کرد آنچنانکه قابل نمایش در یک شکل بوده و از حیض استفاده خارج نگردد.

در این مورد مخصوصاً بمقیاس K_w در شکل (۱۰-الف) دقت شود.

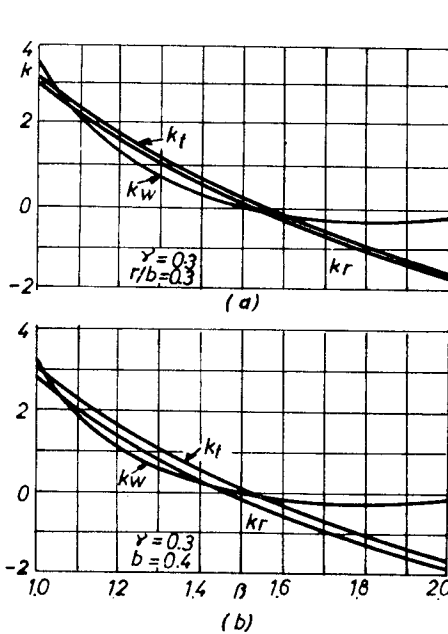
شکلهای (۱۲-۱۶) شاید محتاج بتوضیحاتی باشد. بعنوان مثال (شکل ۱۲) را در نظر میگیریم که

در آن K_w و $K_t - K_r$ در عرض بر حسب تغییرات طول $\beta (= \frac{b}{a})$ و برای مقادیر $\beta = 0$ و $\beta = 1$ ترسیم شده است. فرض کنیم β برابر با ۱,۷ باشد که برای آن منحنی هائی مانند شکلهای (۹-۱۱) رسم نشده است، برای چنین حالتی K_r و K_t در $r/b = 0$ (در مرکز) برابر و مقدار آنها ۰,۴- است (منحنی a). برای $r/b = 1$ (در محیط)، $K_t = 0$ و $K_r = -0,45$ (منحنی b). ضریب تغییر شکل K_w برای $r/b = 0$ (منحنی c) برابر

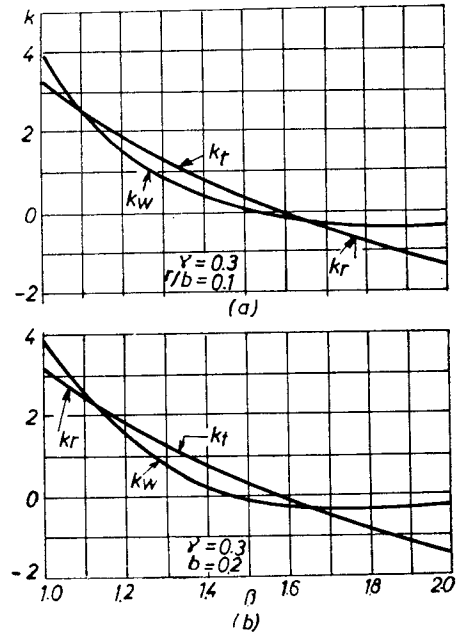
با $\nu=0,3$ — (جهت ازپائین بیابا) و برای $r/b=1$ مقدار K_w ازمنحنی (d) برابر با $0,80$ + (جهت از فوق به تحت) میباشد.

شکل ۱۲

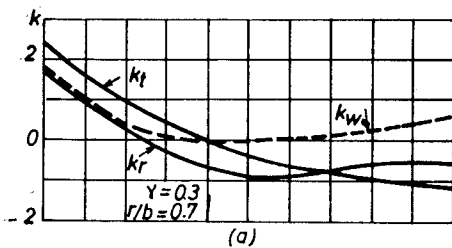

شکل ۱۴

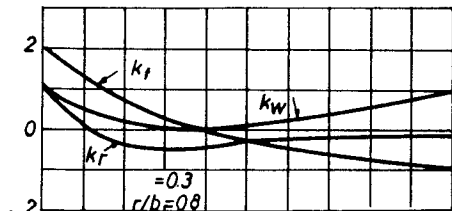

شکل ۱۳

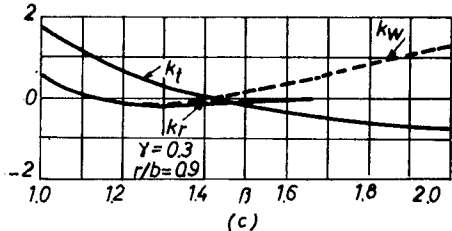
توضیح آنکه لنگر خمشی منفی آنست که کشش در سطح بالای صفحه تولید میکند.

(a)

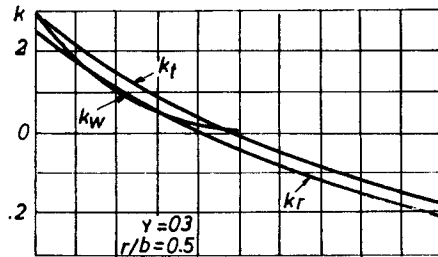

(b)

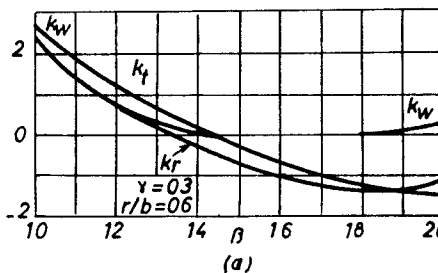

(c)

شکل ۱۶

(a)

(a)

شکل ۱۵

بعنوان مقایسه حالتی را در نظر میگیریم که $\beta = 1,70$ باشد که بازای آن $K_t - K_r$ و K_w در شکل

(۱۰ b) نموده شده است. ضرایب متناظر در این مورد بایستی نزدیک با اعداد مربوط به $\beta = 1,7$ باشد. با مراجعه بشکل

(۱۰ b) در مرکز ($r/b=0$)؛ $K_t = K_r = -0,05$ و $K_w = -0,4$ در حالیکه بازای $r/b=1$ ؛ $K_t = 0$ و $K_w = +1,0$ میباشد.

از شکلهای ۹-۱۱ و استنباط میشود که حداکثر لنگرهای خمشی در مرکز صفحه و در تکیه گاه

واقع میشود با مقداری لنگر خمشی مماسی در طول محیط (لبه آزاد) آن - این لنگر اخیر قاطع در اسر طرح نیست.

از آنجائیکه لنگرهای خمشی M_r و M_θ در تکیه گاه ممکن است بحرانی باشد ضرایب متناظر آنها بر حسب

β های مختلف ترسیم و در شکلهای (e) و (f) نموده شده است. منحنی های (شکل ۱۲) را ممکن بود مستقلاً برای β های مختلف که معرف موقعیت تکیه گاه میباشد ترسیم کرد آنچنانکه r/b ثابت باشد.

حال مجدد آمورد $\beta = 1,70$ بر میگردیم و دیده میشود که در تکیه گاه $K_r = -1,0$ ، $K_t = -1,1$

و منحنی های (e) و (f) (شکل ۱۲) رجوع شود. مقادیر مربوط به $\beta = 1,70$ عبارتست از $K_r = -1,60$

و $K_t = -1,2$ که از شکل (۱۰ b) استخراج شده است.

در منحنی های (a) و (e) (شکل ۱۲) دیده میشود که بازای $1,42$ β مقدار لنگر خمشی M_r در مرکز

($r/b=0$) و در تکیه گاه از لحاظ عدد تقریباً برابر خواهد بود.

۶- طرز محاسبه با ذکر یک مثال عددی

برای اینکه طرز استفاده از منحنی‌ها معلوم شود بذکر یک مثال عددی میپردازیم. در این مثال ابعاد صفحه طوری اختیار شده است که ضرایب را بتوان مستقیماً از روی منحنی‌ها استخراج کرد یعنی β دارای مقداری باشد که بازای آن منحنی‌های ضرایب ترسیم شده است.

لنگرها و تلاش برنده بترتیب برحسب (پوند - پا) در هر پا و پوند در هر پا میباشد.

مثال عددی- فرض میکنیم $b = 24$ پا $-\beta = 1,5$ یعنی $a = 16$ پا - باز زنده برابر با 25 پوند

در هر پای مربع (Psf) - بار مرده 50 پوند در هر پای مربع (تخمین شده است) - $f'_c = 3000$ پوند در هر اینچ مربع (psi)

$f_s = 20000$ پوند در هر اینچ مربع - $m = 10$ باشد. پس $q = 80$ پوند در هر پای مربع $f_c = 1350$ پوند

در هر اینچ مربع $v = 90$ پوند در اینچ مربع - $R = 235,4$ پوند در هر اینچ مربع - $j = 0,866$ - $u = 210$ پوند

در هر اینچ مربع (میل‌های فوقانی) و $U = 300$ پوند در هر اینچ مربع میباشد (بشکل a. رجوع شود).

ضخامت بتن

$$M_r(\max. \text{ در } r/b = 2/3) = K_r \frac{qb^2}{16} = \frac{(-1,1)(80)(24)(24)}{16} = \frac{-(235,4)(12)d^2}{12}$$

که از آنجا $d = 3,67$ اینچ و با رعایت ضخامت پوشش بتنی $t = 4,5$ اینچ (بار مرده برابر با 54 psf است که با مقدار تخمین شده تقریباً برابر است).

تلاش برنده

تلاش برنده در $r/b = 2/3$ حداکثر است:

$$v = \frac{V \left(K_v = \frac{qb}{2} \right)}{bjd} = \frac{0,9(80)(24)}{12(0,866)(3,75)2} = 22 < 90 \text{ پوند در اینچ مربع OK}$$

سطح مقطع فولاد خمشی

با استعمال مقدار متوسط $d = 3,75$ اینچ و با ملاحظه آنکه لنگر حد اکثر در $r/b = 0$ واقع

میشود داریم:

$$(A_s)_r = (A_s)_t = \frac{M}{f_s j d} = \frac{(K_r = 0,45) \left(\frac{qb^2}{16} = 2880 \right) (1)(12)}{20000(0,866)(3,75)} = 0,24 \text{ اینچ مربع در هر پا}$$

در $r/b = 2/3$:

$$(A_s)_r = \frac{0,24}{0,45} (K_r = -1,2) = -0,64 \text{ اینچ مربع در هر پا (در بالا) محاسبه شده}$$

در $r/b = 2/3$:

[بطریقه تناسب محاسبه شده] (در بالا) اینج مربع در هر یا $(K_t = -0,4) = -0,210$ در $r/b = 1,0$:

$$(A_s)_t = \frac{0,24}{0,40} (K_t = -0,4) = -0,210$$

$$(A_s)_r = 0$$

[بطریقه تناسب محاسبه شده] (در بالا) اینج مربع در هر یا $(K_t = -0,10) = -0,08$ در $r/b = 0$:

$$(A_s)_t = \frac{0,24}{0,40} (K_t = -0,10) = -0,08$$

چسبندگی - شرط محیطی فولاد

$$r/b = 0 \text{ در}$$

$$(\Sigma o)_r = (\Sigma o)_t = \frac{(V=0)}{ujd} = 0$$

$$r/b = 2/3^+ \text{ در}$$

(در بالا خارج تکیه گاه) اینج در هر یا $(K_v = 0,9) \left(\frac{qb}{2} = 960 \right)$ در $r/b = 2/3^+$:

$$+(\Sigma o)_r = \frac{(K_v = 0,9) \left(\frac{qb}{2} = 960 \right)}{210 \left(\frac{v}{\lambda} \right) (3,70)} = 1,20$$

$$r/b = 2/3^- \text{ در}$$

(بالا داخل تکیه گاه) اینج در هر یا $(K_v = -0,7) \frac{210}{300} = -0,68$ در $r/b = 1,0$:

$$-(\Sigma o)_r = \frac{1,20}{0,9} (K_v = -0,7) \frac{210}{300} = -0,68$$

$$(\Sigma o)_r = (\Sigma o)_t = 0$$

تغییر شکل

در محاسبه تغییر شکل سطح ناخالص بتن را در نظر میگیریم:

پوند در اینج مربع برای هر یا $D = \frac{EI}{1-v^2} = \frac{3(10)^6(12)(4,0)^3}{(1-0,3^2)12} = 30(10)^7$ در $r/b = 0$:

(از فوق به تحت) اینج $W = \frac{K_w qb^4}{64D} = \frac{+0,09(80)(24)^4(12)^3}{64(30 \times 10^7)} = +0,217$ در $r/b = 1$:

(از فوق به تحت) اینج $W = \frac{(K_w = 0,21)}{0,09} (0,217) = +0,51$

در $W, 0,566 = r/b$ منفی است یعنی تغییر مکان قائم از تحت بفوق میباشد ولی مقدار آن محاسبه

نشده است.

باید توجه داشت که در مرکز صفحه فولاد های شعاعی و محیطی واجد اهمیت یکسان میباشد.

فولادهای شعاعی باید در مرکز دایره سراسری باشد که غیر عملی است. فولاد محیطی $(A_s)_t$ بایستی بشکل حلقه و بمقداری که برای مرکز لازم می باشد پیش بینی گردد. این شرایط را با استعمال صفحه فولادی پرویا سوراخ دار میتوان تحصیل کرد اگر بر روی آن فولادهای شعاعی جوش شده باشد. قطر این صفحه ۱۲ و ضخامت آن $\frac{1}{4}$ اینچ میتواند باشد. از آنجائیکه فاصله فولادهای شعاعی از یکدیگر بر حسب طول شعاع بطور خطی افزایش می یابد در حالیکه لنگر خمشی خطی تغییر نمی کند، بهتر آنست که مقدار لازم فولاد را در مقطعی جز از آن که در آن لنگر حداکثر است مبنا قرار داده و در سایر مقاطع کسری فولاد لازم را بدان افزود. همین طریقه را در مورد لنگر خمشی مماسی نیز میتوان بکار برد و فواصل حلقه های محیطی را معین کرد و فولادهای لازم خواه در سطح فوقانی خواه در سطح تحتانی قرار داد. برای اینکه از جبری شدن صفحه در قسمت خارج از تکیه گاه که ناشی از تغییر مکان می باشد جلوگیری گردد، بهتر آنست که بدین قسمت خیز وارونی (از تحت ب فوق) بمیزان ۰,۰۵ اینچ برای بار مرده وزنده یا ۰,۳ اینچ برای بار مرده فقط داد. باید خاطر نشان ساخت که در این مثال اتفاقاً میزان حداکثر تغییر مکان قائم نسبتاً اندک می باشد.

بعنوان مثال اگر $\beta = 2,0$ ، $b = 24$ یا $a = 12$ یا و بتن با همان مختصات باشد که فوقاً ذکر شد با توجه بشکل ۱۱ دیده میشود که حداکثر M_r در تکیه گاه است که ضخامت صفحه را مشخص میکند و نتیجه میشود که ضخامت صفحه باید ۶,۷ اینچ باشد. تغییر مکان قائم حداکثر در $r/b = 1,0$ واقع میگردد و محاسبات نشان میدهد که مقدار آن ۱,۰ اینچ و جهت آن از فوق به تحت می باشد. در مرکز صفحه تغییر مکان قائم تقریباً ۰,۴- اینچ یعنی از تحت ب فوق می باشد. در چنین حالتی برای اینکه نمای صفحه پس از خیز برداشتن بدظاهر ننگردد بهتر آنست که به لبه آزاد صفحه خیزی از پائین بیالا داد.

فهرست منابع

- 1— Timoshenko, S., and Woinowsky-Krieger, S. "Theory of Plates and Shells," New York: McGraw-Hill, 1959, P.82.
همچنین با استفاده از شکل تابع تنش در مختصات قطبی که در صفحه ۵۷ مأخذ سوم مندرج است.
- 2—Girkman, K. "Flächentragwerke Einführung in die Elastostatik der Scheiben, Platten, Schalen und Faltwerke," Wien: Springer-Verlag, 1959, P. 171.
- 4—Timoshenko, S., and Goodier, N. "Theory of Elasticity," New York: McGraw-Hill, 1951, P. 7 and P. 57.
- 4— Sergev, S., and KASHANI-Sabet, M.H. "Strength and Deflection of Circular Uniformly Loadod Slab Supported Between Center and Periphery," U.S.A.: Journal of the American Concrete Institute, Proceedings V. 60, No. 2, Feb. 1963, P. 281-293.